

der ikke passe her i Tinget, men det ved jeg sikkert, at en virkelig Definition af Pressetelegrammer er ikke givet endnu; det sagde Ordføreren selv til Ministeren, at det var ingen Definition, men saa synes det mig, at de Herrer burde vente med at give Regler, til de havde i alt Fald deres Undertagelser i Orden. Lad os saa Sagen overvejet endnu en Gang. Jeg er vis paa, at de ærede Medlemmer slet ikke have taget deres Standpunkt. Her kommer dette Forslag, som bestandig har været lagt til Side, fordi man ikke vilde give Regeringen flere Penge i Statskassen, end den har, og slet ikke havde lyst til at fordyre Telegraferingen, pludselig frem og saa skal det være en let Sag, noget, som den ærede Ordfører undrer sig over, at vi tage op her i Salen som en vigtig Sag. Men det er ogsaa en vigtig Sag, thi det er et retrograd Skridt, en Reaktion, at gøre Telegraferingen dyrere, end den i Forvejen er. Det, man skal gaa til, er, som det ærede Medlem for Njøbenhavns 7de Valgkreds sagde, at gøre den saa billig som muligt. Hvad har Ordføreren derimod? Ja, nu ved jeg ikke, om han atter finder min Tone saaledes, at han ikke kan svare mig. (Ordføreren [Neergaard]: Nej, den har bedret sig betydelig). Ja det er overordentlig heldigt, men det er rigtignot akkurat det samme, som jeg brugte før. Maaſke han saa vil fremkomme med nogle Argumenter til Forsvar for sit Standpunkt. Hvorfor skulle vi derhen? Hvilken Grund er der til at spare disse 100,000 Kr. eller give den høje Regering dem? Hvilken Grund er der til at gøre Telegraferingen dyrere her i Landet? Det vilde jeg ønske, den ærede Ordfører vilde svare mig paa.

**Ministeren for offentlige Arbejder** (Fingerløv): Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Brandes) mener, at det er saadant et Hastværksarbejde, der gøres her. Det er dog forfærdeligt, at nu vil man til at storme dette Forslag igennem; det er kommet saa pludseligt over ærede Medlemmer. Ja, det har dog staaet, lad os sige 5 Aar eller noget lignende paa Finanslovsforslaget, og det ærede Medlem har i den Tid været Medlem af Finansudvalget og haft Lejlighed til at overveje det, til at konferere med mig om det, og jeg huster ikke, at han den Gang var saa forfærdet over dette Forslag, som han aabenbart nu er bleven, ja, han bliver endog mere og mere bange for det. Det er mærkeligt, hvor hans Stræf vokser Time for Time, ja, jeg kunde sige Minut for Minut. Det ærede Medlem spørger, hvorfor Mini-

steren nu stormer det igennem, hvorfor det er saa paatrængende nødvendigt? Jeg tror ikke, jeg har sagt, at det var det. Jeg har henvist til, hvad der skete i sin Tid, da man forlod de højere Takster. Den Gang blev Ministeren — det var for øvrigt ikke mig, men den daværende Indenrigsminister — enig med Folketinget om, at man skulde tage Spørgsmaalet om Taksterne op til Overvejelse senere. Jeg tog det op og foreslog de Takster, som jeg har foreslaaet flere Aar i Træk, og som jeg mente vare rimelige og billige, og nu er Flertallet her i Tinget gaaet ind paa det. Det er for mig en høist naturlig Sag, og jeg behøver ikke at begrunde hvorfor. Jeg har staaet paa dette Standpunkt i 5 Aar, og det er aldeles tilstrækkeligt. Jeg siger ikke, det er nødvendigt at gaa hertil. Jeg tror, at det Standpunkt — og det er mit Hovedstandpunkt, det vil jeg gøre opmærksom paa — er berettiget over for Post- og Telegrafvæsen, at disse Institutioner skulle saa vidt muligt bære sig, naar de kunne bære sig uden urimelige Takster. Vi have gaaet til Underskud baade det ene og det andet Sted, og det har jeg ikke grædt over; men det er en passende Opgave, at de, der telegraferer, selv bør betale derfor. Specielt bør de, der benytte Posten, huske paa, hvilken betydelig Subvention vi give Pressen i vor Postkøb; den forsendes jo næsten for ingen Ting. Hvis den betalte en Porto nogenlunde i Forhold til Brevportoen, vare vi rige. Det er et Standpunkt, som med fuld Roje kan hævdes, at disse Institutioner skulle saa vidt muligt svare Regering, og jeg har ikke minnet skønne reittere, end at de her foreslaaede Takster ere passende, og de stemme jo ogsaa med Sveriges og Norges, hvor Forholdene jo ere temmelig ensartede med vore. Jeg ved altsaa ikke, hvorfor man ikke skulde gennemføre dem. Saa glemte det ærede Medlem, at Pressen, som han vel sagtens interesserer sig for, er bleven ganske særligt begunstiget ved dette Forslag, ikke for Avisernes Skyld, ikke for det ærede Medlems og hans Kollegers Skyld, men for det store Publikums Skyld. Naar de Herrer nu tale saa meget om, at man intet Henhyn tager til det store brede Publikum, siger jeg: Jo, der er taget stort Henhyn til det, netop gennem Pressetelegrammerne, som ere foreslaaede affendte til nedsat Betaling. Min Forklaring af Pressetelegrammer lyder i al sin Simpelhed saaledes: Det er Telegrammer, som tilsendes Pressen for gennem den at meddeles Offentligheden. Det kan være, at det ikke er en fuldstændig Besvarelse eller